

KULTURA

Egy tanulságos könyvankét — gyermekrésztvevőkkel

Napról-napra növekszik az olvasómozgalom jelentősége. Ez a mozgalom pár hónap alatt az olvasóközönség olyan megmozdulását eredményezte, amire nálunk még nem volt példa. Bekapcsolódott a mozgalomba a *Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár* fiókhálózata is. A különböző ankétok alkalmával megtelnek a könyvtárak helyiségei, az érdeklődők, olvasók és vendégek tömegei hallgatják végig az előadókat, hogy aztán átvegyék a szót és megvitatásuk az ismertetett könyvet. Legutóbb meglátogattunk egy ilyen ankétot, ami már jóval előre különösképpen felkeltette érdeklődésünket.

Ha valaki nem jöhetett, feltétlenül kimentette magát, hiszen aki olvasója a könyvtárnak az illik, hogy megjelenjen, vagy legalábbis előre jelezze, ha nem jöhet. Meg is tett három órára a könyvtár. Az apró székek megteltek kisebb-nagyobb olvasókkal. A közönség azonban érdeklődőbbnek, bátrabbnak és kritikusabbnak tűnt, mint bármely más felnőtt közönség.

Az előadó *Katajev: „Távolban egy fehér vitorla”* című könyvéről beszélt. A hallgatók minden szavát élénk érdeklődéssel kísérték. Az érdekesebb részeket a könyvtár olvasója, *Bonchidaj Attila* olvasta fel az olvasók nagy figyelme mellett.

Az előadás után megindult a vita. Nagy Lajos hetedik osztálycsohoz illő komolysággal fejtegette a regény jelentőségét. Szerinte „az író meg akarta mutatni, hogy a proletár fiú minden körülmények között fel alálja magát”. Az olvasók tetszettek a regény és ajánlotta azoknak, akik még nem olvasták volna. Szerb Ferencnek az tetszett, hogy a regény szereplője, Gavriik, milyen bátor, ott áll a felnőttek mellett és a forradalom érdekében együtt harcol, legalább is a

magya módján a felnőttekkel. *Neumann Vera* elmondotta, hogy a proletár fiúnak az alakja tetszett, aki amikor nagyapját börtönbe zárják, nem ijedt meg, hanem bátran állt a forradalmárok mellé, gránátokat szállított, de közben nem feledkezett meg a börtönben megkínzott nagyapjáról sem és annak is támaszává lett. Más azt mondta el, hogy milyen izgalmas és érdekes, de említett, milyen tanulságos is ez a könyv.

Valaki összehasonlítást tett a két szereplő, Gavriik és Petva között: szerinte az író azt mutatta meg, hogy a proletárfiú a forradalom segítője lesz, de a polgár gyermek nem állhat a forradalom mellé. *Igen heves vita kerekedett ebből az olvasók között, míg végül Várpalotai László* mondotta ki a döntő szavakat:

— *Igen, a polgár fiú nehezebben jut el a forradalomhoz, de ha odáig jutott és szemvesztül saját osztályával, ő is a szocializmus építője lehet. Mindenkinek el kell olvasnia ezt a könyvet, mert az író nagyon szépen és meghatóan írja meg a történetet. Minden pajtásomnak csak ajánlhatom, mert belőle sokat tanulhat és akkor olyan lesz, mint Gavriik, aki harcolni is tudott a forradalomért és akkor nálunk is felépül a szocializmus.*

A vita után még az előadó válaszolt, de csak alá kellett húzni újlágal a hozzászólók szavait, mert azok minden jelenlegi kérdést kiemelték, minden tévedést kijavítottak.

Ez az ankét valóban ankét volt. A közönség hozzászólói vitáztak. Homályos kérdés nem maradt, mert mindent megvitatottak, minden szempontot kiemelték. Bátrak voltak és figyelmesek. Ezzel az ifjúsággal bátran nézhetünk a jövő felé.